

Bijblad bij De Industriële Eigendom

Redactie:

Mr S. BOEKMAN

Ir C. M. R. DAVIDSON

Prof. Mr W. L. HAARDT

Prof. Mr E. A. VAN NIEUWEN-
HOVEN HELBACH

Mr J. PETERS

Mr W. M. J. C. PHAF

Mr J. W. VAN DER ZANDEN

Medewerkers:

Mr J. A. VAN ARKEL

Ir P. L. HAZELZET

Ir L. W. KOOY

Mr S. K. MARTENS

Drs C. H. J. VAN SOEST

Dr H. P. TEUNISSEN

Mr L. WICHERS HOETH

Prof. Dr WALTER

J. DERENBERG, New York

Prof. Mr G. VAN HECKE, Brussel

Prof. Dr ROBERT PLAISANT, Parijs

Adres der redactie: Willem Witsenplein 6 • 's-Gravenhage • Telefoon nr (070) 245320

Verschijnt de 15e, 16e of 17e van iedere maand. Prijs f 25,— met inbegrip van het jaarregister per jaar; voor het buitenland f 30,—; voor abonné's op De Industriële Eigendom of het Merkenblad f 20,—, voor het buitenland f 25,—; afzonderlijke nummers f 2,50; het jaarregister afzonderlijk f 5,—.

Adres der administratie: Bureau voor de Industriële Eigendom, Willem Witsenplein 6, 's-Gravenhage, Tel. nr (070) 24 53 20. Postgirorekening nr 17 300.

INHOUD VAN DEZE AFLEVERING:

Officiële mededelingen.

Personeel. — Benoeming van een buitengewoon lid. — Register van octrooigemachtigden. — Erkenning van een tentoonstelling.

Jurisprudentie.

a. Rechterlijke beslissingen.

1. Octrooirecht: *gene*.

2. Merkenrecht.

Nr 70. President Rechtbank Utrecht, 11 oktober 1968, Dishmaster/Van den Brink (jegens de rechthebbende op het merk DISHMASTER voor vaatwasmachines is ook de verhandeling van vaatwasmachines onder het merk BRINKO met de type-aanduiding DISH-MASTER U 101 inbreukmakend en dus onrechtmatig).

Nr 71. Hof 's-Gravenhage, 23 oktober 1968, Wober/Wella (het woordmerk HANDWELL voor bleekmiddelen en andere wasmiddelen, haarlotions, enz. stemt verwarringstichtend overeen met de merken WELLON, LANDWELL en LADYWELL voor o.a. kappersartikelen, zepen, enz.).

Nr 72. Rb. 's-Gravenhage, 6 december 1967, Johnson & Johnson/Di Mignone (het woordmerk Surgifix voor „gaine élastique polyextensible pour maintenir les pansements en position” stemt op verwarringwekkende wijze overeen met het woordmerk Surgicel voor hemostaten (bloedstelpende middelen)).

Nr 73. Rb. 's-Gravenhage, 6 december 1967, Marcel Rochas/Indola (het woordmerk ROXAS voor cosmetische artikelen stemt in hoofdzaak overeen met de woordmerken MARCEL ROCHAS en MADAME ROCHAS voort soortgelijke waren).

Nr 74. Rb. 's-Gravenhage, 6 december 1967, Dr Roja/Indola (het woordmerk ROXAS voor cosmetische artikelen stemt in hoofdzaak overeen met het merk ROJA in omlijsting voor soortgelijke waren).

Nr 75. Rb. 's-Gravenhage, 6 december 1967, Vasco/Zandvliet (het merk ZALOX voor vlees en vleeswaren, soepen en groenten in blik stemt verwarringstichtend overeen met het merk SALOX voor kleurbeschermende middelen voor vlees en vleeswaren).

Nr 76. Rb. 's-Gravenhage, 24 januari 1968, De Hamer/American Cyanamid (het woordmerk VIRUTEX voor zeep, zeepoeder, vetzuren voor industriële doeleinden stemt in hoofdzaak en verwarrend overeen met het woordmerk VIRO-TEC voor resp. chemische produkten voor industriële doeleinden en voor chemische produkten voor land-, tuin- en bosbouw en voor wetenschappelijke doeleinden, voor zover daaronder zeep enz. zijn begrepen).

Nr 77. Rb. 's-Gravenhage, 25 januari 1968, Wella/Dobbelman (de waren was-, week-, reinigings-, schuur-, poets-, polijst- en bleekmiddelen, antivries-, onthardings-, ontvlekkingsmiddelen enz. en kleurstoffen voor deze waren zijn van dezelfde soort als de waren „produits de parfumerie etc. et poudres à la préparation des liquides pour ondulation permanente”; voor deze waren stemmen de woordmerken STELLAMIN en WELLAMIN in hoofdzaak, althans verwarringstichtend overeen).

Nr 78. Rb. 's-Gravenhage 5 maart 1968, Rohm & Haas/Scheer (het woordmerk PLEX-O-FORH voor verkeerstekens uit acrylaatglas stemt verwarringstichtend overeen met de merken PLEX, PLEXIGLAS, PLEXIDUR, PLEXO, PLEXISOL, PLEXIPLAST, PLEXIPOR, PLEXI en PLEXOFIX voor de waren „verre, remplacement de verre et objets qui en sont fabriqués”).

Nr 79.2 Rb 's-Gravenhage, 1 mei 1968, Danlon/Louis Mulliez (het merk MAJORETTE met afbeelding dansend meisje voor kleding met inbegrip van gebreide kleding, bonnetterie-waren, kousen, enz. stemt noch in hoofdzaak noch verwarringstichtend overeen met het woordmerk MARIETTE voor dameskousen).

(Vervolg inhoud volgende bladzijde)

Nr 80. Rb. 's-Gravenhage, 26 juni 1968, Aspro-Nicholas/Droit de Pharmacie (het woordmerk NICHOLESTROL voor farmaceutische produkten stemt in hoofdzaak en tevens verwarringstichtend overeen met het eerder gebruikte woord NICHOLAS en de handelsnamen Aspro-Nicholas Ltd. en Nicholas (Nederland) N.V.).

Nr 81. Rb. 's-Gravenhage, 19 november 1968, Turmac/Van Horssen (het woordmerk CAROLINE stemt verwarringstichtend overeen met het woordmerk CAROLS voor de waren sigaretten, sigaren en tabak).

3. Onrechtmatige daad.

Nr 82. Pres. Rb. 's-Hertogenbosch, 17 april 1967, Hornschuch/Hatéma (geen onrechtmatige navolging van kunstleder dat zich voor de leek niet en voor grossiers en detaillisten niet aanmerkelijk onderscheidt van door andere fabrikanten reeds in de handel gebracht kunstleder).

Nr 83. Pres. Rb. Haarlem, 9 april 1968, Chicopharma c.s./Framerics c.s. (de keuze van de naam Firma Framerics is onrechtmatig jegens eiseres onder 2, die te Framerics is gevestigd; onrechtmatige nabootsing van vormen en verpakkingen van luchtverversingsmiddelen).

Wetgeving.

Rijkswet van 26 september 1968, houdende regeling omtrent het recht op de industriële eigendom (blz. 191/5).

Litteratuur.

Verbetering.

OFFICIËLE MEDEDELINGEN

Personeel.

Bevorderd.

Bij beschikkingen van de Minister van Economische Zaken van 1 mei 1969, nrs Pers./19 t/m 21, zijn de onderstaande ambtenaren bij het Bureau voor de Industriële Eigendom bevorderd tot de rang en met ingang van de datum vermeld achter hun naam:

W. C. A. GILDEN, adm.hoofdamt. A, 1 januari 1968;

MEVR. M. DE KRUIJFF-VAN HEFFEN, adm.amt. C 1e klasse, 1 januari 1969;

MEJ. N. VERSTEEGH, adm.amt. B 1e klasse, 1 januari 1968.

Benoemd in vaste dienst.

Bij beschikkingen van de Minister van Economische Zaken van 14 april en 5 mei 1969, nrs Pers./17 en 24, zijn de heren H. J. TH. BOER en B. C. VAN DEN HOOGENBAND, beiden rijksambtenaar G op arbeidsovereenkomst bij het Bureau voor de Industriële Eigendom, te rekenen van resp. 1 april en 1 mei 1969 benoemd tot rijksambtenaar F in vaste dienst.

De dienst verlaten.

Aan de heer Ir G. A. AMENT, lid van de Octrooiraad, is op zijn verzoek wegens het bereiken van de pensioengerechtigde leeftijd met ingang van 1 juli 1969 eervol ontslag verleend met dankbetuiging voor de bewezen belangrijke diensten (Koninklijk besluit van 8 mei 1969, nr 24).

Aan mejuffrouw Drs G. HOLTRUST, ingenieur 1e klasse in vaste dienst bij het Bureau voor de Industriële Eigendom, is op haar verzoek met ingang van 1 juni 1969 eervol ontslag verleend (beschikking van de Minister van Economische Zaken van 21 mei 1969, nr 02637, Centr. Pers.Afd.).

Aan de heer Ir F. A. VAN DIJK, ingenieur op arbeidsovereenkomst bij het Bureau voor de Industriële Eigendom, is met ingang van 1 april 1969 ontslag verleend.

Aan de heer H. R. VAN RIJN, schrijver in vaste dienst bij het Bureau voor de Industriële Eigendom, is op zijn verzoek met ingang van 1 mei 1969 eervol ontslag verleend (beschikking van de Minister van Economische Zaken van 22 april 1969, nr Pers./189).

Aan mejuffrouw E. A. M. VAN LEEUWEN, schrijver in vaste dienst bij het Bureau voor de Industriële Eigendom, is op haar verzoek met ingang van 1 juni 1969 eervol ontslag verleend (beschikking van de Minister van Economische Zaken van 21 mei 1969, nr Pers./32).

Benoeming van een buitengewoon lid.

De heer Ir G. A. AMENT is met ingang van 1 juli 1969 voor een periode van vijf jaren benoemd tot buitengewoon lid van de Octrooiraad (Koninklijk besluit van 8 mei 1969, nr 24).

Register van octrooigemachtigden.

De Voorzitter van de Octrooiraad maakt bekend, dat de onderstaande personen met ingang van de achter hun naam vermelde datum in bovengenoemd register zijn ingeschreven:

Ir J. R. G. DE VEER, 's-Gravenhage, 29 april 1969 (hernieuwde inschrijving);

Ir J. C. A. BUIJS, Eindhoven, 12 mei 1969.

Erkenning van een tentoonstelling.

De Electro Technische Beurs, die het internationaal tentoonstellingscentrum RAI-gebouw N.V. te Amsterdam van 21 tot en met 28 september 1969 aldaar onder de naam „E.T.B.-Amsterdam” zal houden, is erkend als een tentoonstelling in de zin van artikel 8 van de Octrooiwet 1910 (*Stb.* 313) (beschikking van de Staatssecretaris van Economische Zaken van 2 mei 1969, nr 769/3982 MKVO/O, Dir.Gen. voor het Midden- en Kleinbedrijf en Toerisme).

JURISPRUDENTIE

**Nr 70. President Arrondissements-Rechtbank te Utrecht,
11 oktober 1968.****(Dishmaster)**

(Mr V. J. A. van Dijk)

Artikel 3, lid 1 Merkenwet.

Jegens de rechthebbende op het merk DISHMASTER voor vaatwasmachines is ook de verhandeling van vaatwasmachines onder het merk BRINKO met de type-aanduiding DISH-MASTER U 101 inbreukmakend en dus onrechtmatig.

Artikel 79 Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering.

In de kort geding procedure kan toepassing van dit artikel achterwege blijven, nu het daarbij bepaalde niet te verenigen valt met het spoedeisend belang van eiseressen bij een onverwijld voorziening bij voorraad.

Artikel 289 Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering.

De gevorderde veroordeling tot verrichting van zekere handelingen „ten genoegen van eiseressen” is als zijnde te vaag niet voor toewijzing vatbaar.

De naamloze vennootschap naar Engels recht Dishmaster (London) Limited te Londen en Kenwood te Havant (Hampshire), Groot-Brittannië, eiseressen, procureur Mr F. J. Verzijl, advocaat Mr J. F. A. Verzijl, tegen

J. A. van den Brink en G. M. A. van der Sluis te Utrecht, gedaagde sub 1 niet verschenen, gedaagde sub 2 verschenen in persoon.

De President, enz.

Ten aanzien van het recht:

Overwegende dat de wettelijke formaliteiten zijn in acht genomen, zodat het tegen de gedaagde J. A. van den Brink gevraagde verstek kan worden verleend;

O. dat in een procedure als de onderhavige toepassing van artikel 79 Rv. achterwege kan blijven, nu het bij dat artikel bepaalde niet te verenigen valt met het spoedeisend belang dat eiseressen hebben bij een onverwijld voorziening bij voorraad; dit belang, hetwelk overigens door gedaagde niet wordt betwist, is Ons voldoende aanmerkelijk gemaakt;

O. dat de onderhavige vordering in hoofdzaak strekt tot het bevelen aan gedaagden, echtelieden, handelende onder de naam Firma Brinko, ieder gebruik van het merk of de type-aanduiding DISHMASTER stop te zetten;

O. dat eiseressen hiertoe hebben gesteld krachtens eerste gebruik in Nederland reeds sedert 1955 rechthebbenden op het merk Dishmaster te zijn voor de waren: vaatwasmachines en onderdelen daarvan; inschrijving overeenkomstig artikel 5 der Merkenwet heeft op 25 mei 1967/20 september 1967 plaatsgevonden onder nr. 164 583; aan eiseressen is onlangs gebleken dat gedaagden vaatwasmachines onder het merk Dishmaster in de handel brengen, welk merk zij ook gebruiken in hun reclame; sommatie bij aangetekend schrijven d.d. 31 juli 1968 om het gebruik van dit merk stop te zetten heeft niet mogen baten, integendeel, zijdens gedaagden is gereageerd met een schrijven d.d. 11 september 1968 waaruit dient te worden afgeleid dat gedaagden voornemens zijn de gewraakte handelwijze voort te zetten; een dergelijke handelwijze levert jegens eiseressen een onrechtmatige daad op, als bij dagvaarding nader uiteengezet;

O. dat voormelde stellingen van eiseressen door gedaagde van der Sluis niet gemotiveerd zijn betwist en deze stellingen, met name die met betrekking tot het eerste gebruik van het litigieuze merk in Nederland door eiseres-

sen sedert 1955, Ons voldoende aannemelijk zijn gemaakt;

O. voorts dat gedaagde Van der Sluis weliswaar heeft betoogd, dat de fabricage van vaatwasmachines door gedaagden — van welke machines overigens slechts een zeer gering aantal zou zijn geproduceerd en verkocht — reeds is stopgezet en dat er in de toekomst stellig geen verkoop van enige vaatwasmachine door gedaagden onder de litigieuze naam zal plaatsvinden, doch dat zulks geenszins valt af te leiden uit het door eiseressen overgelegde, van de firma Brinko afkomstige, schrijven d.d. 11 september 1968, in welk schrijven immers sprake is van het op de markt gaan brengen van vaatwasmachines onder het merk Brinko met type-aanduiding Dish-Master U 101, zodat eiseressen reeds daarom stellig belang bij haar onderhavige vorderingen hebben;

O. dat deze vorderingen — gelet op hetgeen ten processe is gebleken — dan ook behoren te worden toegewezen, met dien verstande, dat, voorzover in het petitum der dagvaarding [onder b en c Red.] wordt gevorderd dat enige handeling „ten genoegen van eiseressen” zal worden verricht, zulks, zijnde te vaag, niet voor toewijzing vatbaar is;

O. dat de vorderingen voorzover gericht tegen de niet-verschenen gedaagde Van den Brink Ons niet onrechtmatig of ongegrond zijn voorgekomen, zodat deze behoren te worden toegewezen, zulks — gelet op het hierboven overwogene — in voege als na te melden;

RECHTDOENDE IN NAAM DER KONINGIN:

Verlenen verstek tegen de gedaagde J. A. van den Brink.

Veroordelen gedaagden:

a. om binnen twee dagen nadat dit vonnis aan hen zal zijn betekend, ieder gebruik van het merk of de type-aanduiding DISHMASTER stop te zetten;

b. alle reclamemateriaal, waarin het woord DISHMASTER in verband met vaatwasmachines is vermeld, binnen 14 dagen nadat dit vonnis aan hen zal zijn betekend, te vernietigen;

c. aan de samenstellers van het orgaan „Electra”, binnen 14 dagen nadat dit vonnis aan hen zal zijn betekend, te berichten, dat de aanduiding DISHMASTER bij de naam van gedaagden dient te vervallen;

d. tot betaling van een dwangsom van f 500,— voor iedere overtreding van het hierboven sub a t/m c vermelde.

Verklaren deze uitspraak tot zover uitvoerbaar bij voorraad.

Wijzen af hetgeen meer of anders is gevorderd.

Veroordelen gedaagden in de kosten van deze procedure tot aan de uitspraak van dit vonnis aan de zijde van eiseressen begroot op f 125,— (éénhonderd vijf en twintig gulden) voor salaris en f 59,10 (negen en vijftig gulden en tien cent) voor verschotten. Enz.;

**Nr 71. Gerechtshof te 's-Gravenhage, Derde Kamer,
23 oktober 1968.****(Handwell)**President: Mr J. H. C. Slotemaker;
Raden: Mrs P. Hazendonk en R. Prins.*Art. 10, lid 1, aanhef en onder b Merkenwet.*

Rb. en Hof: *Het woordmerk HANDWELL voor de waren: „bleekmiddelen en andere wasmiddelen; reinigings-, polijst-, ontvlekkings- en schuurmiddelen; zepen; parfumerieën; etherische oliën, cosmetische artikelen; haarlotions;*

tandreinigingsmiddelen" stemt door oproeping van het seriemarkverband verwarringstichtend overeen met de merken WELLON, LANDWELL en LADYWELL voor o.a. de waren „kappersartikelen, parfumerieën, cosmetische artikelen, zepen en was- en bleekmiddelen".

Hof: Dit geldt ook, indien appellante het gebruik van haar merk HANDWELL zou beperken tot een speciaal was- of reinigingsmiddel voor de verzorging van zeer vuile handen van industrie-arbeiders, omdat haar inschrijving een ruimer gebruik niet uitsluit, terwijl indien appellante ook haar inschrijving tot dat enkele was- of reinigingsmiddel zou beperken, dat toch zou betekenen, dat het merk gebruikt zou mogen worden voor een was- of reinigingsmiddel, dat nauw verwant is aan andere was- en reinigingsmiddelen en ook aan zepen, zodat hetzelfde kopende publiek met de wederzijdse waren in aanraking zou komen.

Art. 3, lid 1 j° art. 10, lid 1 Merkenwet.

Rb.: Zelfs indien juist zou zijn de bewering van gerequesteerde, dat requestrante nimmer, althans niet in de laatste drie jaren enig merk gebruikt heeft ter onderscheiding van een artikel, dat buiten het gebied van haarverzorgingsartikelen valt, zou soortverwantheid tussen de wederzijdse waren wegens het nauwe verband tussen huid en haar nog aanwezig geacht moeten worden, zodat die bewering geen verder onderzoek behoeft.

Arne Wober te Stockholm, appellante, gemachtigde Mr E. Chr. Kuhn,
tegen

Wella A.G. te Darmstadt, West-Duitsland, geïntimeerde, gemachtigde Mr J. F. A. Verzijl.

a) Arrondissementsrechtbank te 's-Gravenhage, Eerste Kamer, 5 juni 1968.

President: Mr W. Th. D. A. van Eck; Rechters: Mrs C. Stolk en J. A. J. M. van Goethem.

De Rechtbank, enz.

Overwegende, dat requestrante [Wella Red.] onweersproken heeft gesteld, dat zij houdster is van en recht-hebbende op een aantal merken, welke zijn opgebouwd uit de stam WELL met voor- of achtervoegsels, voor de waren: kappersartikelen, parfumerieën, cosmetische artikelen en dergelijke, welke merken in de openbare registers zijn ingeschreven en staan vermeld op de aan het verzoekschrift gehechte lijst;

O., dat het tijdig ingediende request strekt tot nietig-verklaring van de ten name van gerequesteerde hier te lande op 13 juni 1967 onder nummer 163.607 ingevolge artikel 5 van de Merkenwet plaatsgevonden inschrijving van het woordmerk HANDWELL voor de waren: „bleekmiddelen en andere wasmiddelen; reinigings-, polijst-, ontvlekkings- en schuurmiddelen; zepen; parfumerieën; etherische oliën, cosmetische artikelen, haarlotions; tandreinigingsmiddelen";

O., dat het verzoek is gegrond op de stelling, dat gerequesteerdes merk geheel of in hoofdzaak overeenstemt met vorenbedoelde merken van requestrante bij soortgelijkheid van de waren, althans op verwarringwekkende wijze als bedoeld in artikel 10 lid 1 sub b van de Merkenwet overeenstemt;

O., dat gerequesteerdes gemachtigde in raadkamer heeft medegedeeld, dat gerequesteerde de inschrijving van haar merk beperkt tot de waren: „was-, ontsmettings- en ontvettingsmiddelen, bestemd voor de verzorging van de handen van arbeiders in de industrie", voor welke waren gerequesteerde het merk ook slechts in feite gebruikt, en dat hij geen verweer voert met betrekking tot de andere ingeschreven waren;

O., dat de Rechtbank, nu niet is gebleken dat gerequesteerde inmiddels haar inschrijving in de openbare registers als voormeld heeft beperkt, die mededeling aldus verstaat, dat gerequesteerde mag lijden, dat de Rechtbank de inschrijving nietig zal verklaren voor alle waren met uitzondering van: was-, ontsmettings- en ontvettingsmiddelen, bestemd voor de verzorging van de handen van arbeiders in de industrie;

O., dat requestrante ook na voormelde beperking haar verzoek volledig heeft gehandhaafd;

O., dat de Rechtbank derhalve nog slechts heeft te onderzoeken of het merk van gerequesteerde met genoemde warenbeperking en de merken van requestrante overeenkomstig de criteria van de Merkenwet naast elkaar kunnen bestaan;

O., dat naar het oordeel van de Rechtbank de merken van requestrante, allen bevattende het woord-element WELL met voor- of achtervoegsels, en het eveneens op WELL eindigende merk van gerequesteerde bij het publiek de indruk wekken tot eenzelfde serie van merken te behoren, zodat de mening kan postvatten dat de onder die merken verhandelde waren alle van dezelfde fabriek afkomstig zijn;

O., dat dit verwarringsgevaar te eerder bestaat doordat de waren, waarvoor gerequesteerde de inschrijving behouden wil zien — samen te vatten onder de benaming: reinigingsmiddelen voor de handen van industrie-arbeiders — soortverwant zijn aan de waren, waarvoor requestrantes merken zijn ingeschreven, immers beide betrekking hebben op de uiterlijke verzorging van het lichaam van de mens;

dat wegens het nauwe verband tussen huid en haar soortverwantschap tussen de waren van partijen ook nog aanwezig geacht zou moeten worden, indien juist zou zijn de bewering van gerequesteerde, dat requestrante nimmer, althans niet in de laatste drie jaren enig merk gebruikt heeft ter onderscheiding van een artikel, dat buiten het zogenaamde cosmetische gebied, zelfs buiten het gebied van haarverzorgingsartikelen valt, zodat die bewering geen verder onderzoek behoeft;

dat het gevaar voor verwarring niet wordt weggenomen, indien juist is de — door requestrante betwiste — stelling van gerequesteerde, dat de onder het merk HANDWELL verhandelde waren rechtstreeks door de groothandel aan industrieën worden geleverd en niet in winkels verkrijgbaar zijn, aangezien dan toch een niet te verwaarlozen deel van het kopend publiek — industrie-arbeiders, met name de vrouwelijke — met de merken van beide partijen in aanraking komt; enz.

b) Het Hof, enz.

O., dat appellante tegen deze beslissing heeft aangevoerd, dat tussen het merk „HANDWELL" van appellante, ter onderscheiding van was-, ontsmettings- en ontvettingsmiddelen, bestemd voor de verzorging van de zeer vuile handen van arbeiders in de industrie, enerzijds, — en de door geïntimeerde tegengehouden merken, te haren name ingeschreven, Wellon, Lanowell, Wella, Ika-well, Wellamin, Wellinal, Wellin, Wellapon, Vitawell, Welloxon, Wellfix, Optawell, Welli, Wellamed, Quickwell, Primawell, Formwell, Welloxyd, Wellatex, Lifewell, Fortawell en Ladywell, voor o.a. de waren: kappersartikelen, parfumerieën, cosmetische artikelen, zepen, was- en bleekmiddelen, anderzijds, — niet alleen geen overeenstemming in hoofdzaak bestaat maar ook geen zodanige gelijkenis (i.e. overeenstemming) bestaat dat bij het publiek verwarring omtrent de herkomst der waren zou kunnen ontstaan;

O., dat het Hof vooropstelt, dat ook al beperkt appellante het gebruik van haar merk HANDWELL, zoals zij stelt, tot een speciaal was- of reinigingsmiddel voor de verzorging van zeer vuile handen van industrie-arbeiders, haar

inschrijving een ruimer gebruik niet uitsluit, en dat, ook al zou die inschrijving zoals zij heeft aangeboden worden gereduceerd tot dit enkele zo juist genoemde was- of reinigingsmiddel, dit toch zou betekenen dat het merk gebruikt zou mogen worden voor een was- of reinigingsmiddel, dat nauw verwant is aan andere was- en reinigingsmiddelen, en ook aan zepen, — hetgeen betekent dat hetzelfde kopende publiek met de wederzijdse waren in aanmerking zou kunnen komen;

O., dat appellante weliswaar heeft verzekerd dat zij haar was- of reinigingsmiddel (tot nu toe) slechts verkoopt aan een tweetal grote Nederlandse industrieën, die het artikel in automaten ten gebruike bieden aan haar arbeiders, die zelf niet weten welk merk het draagt, — doch dit niet wegneemt dat appellante op grond van haar merkrecht zelfs bij de voorgestelde beperkte inschrijving het artikel ook zou mogen verkopen aan grossiers en détaillisten, waardoor het rechtstreeks ter beschikking van hetzelfde kopende publiek komt dat de merkartikelen van geïntimeerde pleegt aan te schaffen;

O., dat derhalve, — mede gelet op het gebruik dat van de merken kan en zou mogen worden gemaakt en op het feit dat zij voor verwante artikelen worden gebezigd, — óók naar 's Hofs oordeel, door de gelijkheid van het toevoegsel (achter- of voorvoegsel) „WELL”, dat appellantes en geïntimeerde merken gemeen hebben (en dat alle voormelde merken van geïntimeerde gemeen hebben, zodat ook aan het kopende publiek het serie-karakter van geïntimeerde merken duidelijk geworden moet zijn), zodanige overeenstemming tussen appellantes merk en de merken van geïntimeerde bestaat, dat bij het publiek verwarring omtrent de herkomst der waren, die onder deze merken worden verhandeld, zou kunnen ontstaan;

O., dat mitsdien geïntimeerde terecht de nietigverklaring van de inschrijving van het merk HANDWELL ten name van appellante heeft verzocht, en de beschikking der Rechtbank moet worden bekrachtigd; enz.

**Nr 72. Arrondissements-Rechtbank te 's-Gravenhage,
Eerste Kamer, 6 december 1967.**

(Surgifix)

President: Mr W. Th. D. A. van Eck;
Rechters: Mrs P. Erdman en C. Stolk.

Art. 10, lid 1, aanhef en sub b Merkenwet.

De woordmerken SURGIFIX voor de waar „gaine élastique polyextensible pour maintenir les pansements en position” (een veelzijdig uitrekbaar corset om verbanden op hun plaats te houden) en SURGICEL voor de waar hemostaten (bloedstelpende middelen) stemmen op verwarringwekkende wijze overeen, gezien de duidelijke verwantschap tussen de waren, beide waren te gebruiken bij een heelkundige behandeling van wonden.

Johnson & Johnson te New Brunswick, Staat New Jersey, Ver. Staten van Amerika, verzoekster, gemachtigde Mr W. C. van Manen,
tegen,

F. R. A. Di Mignone & Cherio te Cisterna d'Asti, Italië, verweerster, gemachtigde Mr E. A. van Nieuwenhoven Helbach.

De Rechtbank, enz.

Overwegende, dat requestrante tijdig de nietigverklaring heeft verzocht van de op 25 mei 1967 ten name van gerequesteerde hier te lande onder nr. 315.756 plaats gevonden inschrijving (overeenkomstig artikel 8 der Mer-

kenwet) van het (woord-) merk „SURGIFIX” voor de waar „gaine élastique polyextensible pour maintenir les pansements en position” (zijnde een veelzijdig uitrekbaar corset om verbanden op hun plaats te houden);

O., dat het verzoek is gegrond op overeenstemming in hoofdzaak bij gelijksoortigheid van waren, althans op verwarringwekkende overeenstemming als bedoeld in artikel 10 lid 1 sub b. der Merkenwet, tussen het aangevallen merk en requestrantes (woord-)merk „SURGICEL”, waarop zij heeft gesteld krachtens eerste gebruik in Nederland rechthebbende te zijn voor de waren „hemostaten, verbandstoffen en benodigdheden voor medisch, chirurgisch, tandheelkundig en veterinair gebruik”, waarvoor dit merk — naar ten processe vaststaat — op 5 december 1960 ten name van requestrante is ingeschreven in de registers van het Bureau voor de Industriële Eigendom onder nr. 139.364;

O., dat door gerequesteerdes gemachtigde is erkend, dat requestrante ten opzichte van gerequesteerde in Nederland rechthebbende is op het merk „SURGICEL” voor de waar hemostaten — zijnde bloedstelpende middelen — en waren van dezelfde soort;

O., dat het aangevallen merk — dat uit evenveel letters en lettergrepen bestaat als requestrantes merk, terwijl het verschil tussen die merken alleen hierin is gelegen, dat het aangevallen merk het achtervoegsel „FIX” bevat en requestrantes merk het achtervoegsel „CEL” — veel gelijkenis vertoont met requestrantes merk;

O., dat gerequesteerdes gemachtigde bij het verhoor in raadkamer heeft gesteld, dat het aangevallen merk alléén wordt gebruikt voor „gaines” voor het op zijn plaats houden van maandverband, zo genaamde maandverbandgordels, doch daarna bij brief d.d. 19 november 1967 aan de Rechtbank heeft bericht dat hij deze stelling terugneemt;

O., dat — ook al zou gerequesteerdes waar niet soortgelijk zijn te achten aan de waar bloedstelpende middelen van requestrante — in ieder geval een duidelijke verwantschap tussen die waren bestaat, zijnde beide waren te gebruiken bij een heelkundige behandeling van wonden;

O., dat — gezien deze verwantschap — sprake is van een zodanige overeenstemming tussen de litigieuze waren, dat bij het publiek verwarring omtrent de herkomst der waren zou kunnen ontstaan;

O., dat gerequesteerdes gemachtigde heeft aangevoerd, dat requestrante haar merk alleen bezigt voor een specifiek en uitsluitend in de chirurgische praktijk te gebruiken bloedstelpend middel, doch deze omstandigheid naar het oordeel der Rechtbank onvoldoende is om verwarringsgevaar als bovenbedoeld te voorkomen;

O., dat uit het vorenoverwogene volgt, dat requestrantes verzoek voor toewijzing vatbaar is;

BESCHIKKENDE:

Verklaart nietig de voormelde op 25 mei 1967 onder nr. 315.756 ten name van gerequesteerde plaats gevonden merkenschrijving in de registers van het Bureau voor de Industriële Eigendom, Enz.

**Nr 73. Arrondissements-Rechtbank te 's-Gravenhage,
Eerste Kamer, 6 december 1967.**

(Roxas)

President: Mr W. Th. D. A. van Eck;
Rechters: Mrs P. Erdman en C. Stolk.

Art. 10, lid 1 sub a Merkenwet.

Het woordmerk ROXAS voor o.m. cosmetische artikelen stemt in hoofdzaak overeen met de woordmerken MARCEL ROCHAS en MADAME ROCHAS voor soortgelijke waren.

Société Anonyme Parfums Marcel Rochas, een vennootschap naar Frans recht te Parijs, Frankrijk, verzoekster, gemachtigde Mr L. Wichers Hoeth,

tegen
Indola N.V. te Rijswijk Z.H., verweerster, niet verschenen.

**Nr 74. Arrondissements-Rechtbank te 's-Gravenhage,
Eerste Kamer, 6 december 1967.**

(Roxas)

President: Mr W. Th. D. A. van Eck;
Rechters: Mrs P. Erdman en C. Stolk.

ROJA

(nr 159.145 internationaal)
(oudere inschrijving)

Art. 10, lid 1 sub a Merkenwet.

Het woordmerk ROXAS voor o.m. cosmetische artikelen, stemt in hoofdzaak overeen met het boven weergegeven merk ROJA in omlijsting voor soortgelijke waren.

De vennootschap naar Frans recht Société dite: Société Anonyme Laboratoires du Dr Roja te Casablanca (Marokko), verzoekster, gemachtigde Mr L. Wichers Hoeth, tegen

Indola N.V. te Rijswijk, verweerster, niet verschenen.

**Nr 75. Arrondissements-Rechtbank te 's-Gravenhage,
Eerste Kamer, 6 december 1967.**

(Zalox)

President: Mr W. Th. D. A. van Eck;
Rechters: Mrs P. Erdman en C. Stolk.

Art. 10, lid 1, aanhef en onder b Merkenwet.

Het merk ZALOX voor de waren „vlees en vleeswaren, soepen en groenten in blik” stemt verwarringstichtend overeen met het merk SALOX voor de waren „kleurbeschermende middelen voor vlees en vleeswaren”, daar zowel eerstgenoemde als laatstgenoemde waren aan slagers worden verkocht.

Vasco-Chem Chemische Industrie N.V. te Deventer, verzoekster, gemachtigde Mr J. M. Barents, tegen

Zandvliet Vleeswaren N.V. te 's-Gravenhage, verweerster, gemachtigde Mr Dr K. W. P. Klaassen.

De Rechtbank, enz.

Overwegende, dat het tijdig ingediende verzoek strekt tot nietigverklaring van de inschrijving in de registers van het Bureau voor de Industriële Eigendom onder nummer 161.577 (nationaal) van het merk ZALOX ten name van verweerster voor de waren „vlees en vleeswaren, vlees, vleeswaren, soepen en groenten in blik”;

dat verzoekster daartoe heeft aangevoerd, dat zij krachtens eerste gebruik in het Koninkrijk de uitsluitend gerechtigde is tot het merk SALOX voor de waren „kleurbeschermende middelen voor vlees en vleeswaren”, welk merk te haren name voor die waren is ingeschreven in de registers van het Bureau voor de Industriële Eigendom onder nummer 122.061 op 18 juni 1955;

dat verzoekster zich door de aangevallen inschrijving bezwaard gevoelt op grond, dat het merk van verweerster

in hoofdzaak overeenstemt met haar merk, terwijl de waren van partijen gelijk zijn, althans tot dezelfde soort behoren, en voorts een zodanige overeenstemming tussen de merken bestaat, dat verwarring omtrent de herkomst der waren bij het publiek te duchten is;

O., dat verweerster niet heeft bestreden, dat verzoekster op het merk SALOX een ouder recht heeft dan zij op het merk ZALOX, en verweerster voorts heeft erkend, dat tussen die merken auditief overeenstemming in hoofdzaak bestaat en ook visueel weinig verschil bestaat;

dat verweerster echter heeft ontkend, dat verwarring kan ontstaan, stellende dat de handelsmerken niet voor dezelfde soort van waar worden gebruikt en op onderling geheel verschillend terrein liggen, hoewel ze toevallig beide iets met vlees en vleeswaren te maken hebben;

O., dat de verweerster in dit verband heeft erkend, dat haar waren, evenals die van verzoekster, worden verkocht aan slagers, doch verweerster heeft betoogd, dat de consumenten, die bij slagers vlees en vleeswaren, al dan niet in blik, en soepen en groenten in blik kopen, daarbij de waren van verzoekster niet onder ogen zullen krijgen, omdat die waren van verzoekster (een witte poeder) in de slagerswerkplaats thuis behoren;

dat verweerster hierbij echter uit het oog verliest, dat ook de slagers zelf tot het publiek in de zin van de Merkenwet gerekend moeten worden, zodat uit dien hoofde tussen de waren van partijen verwantschap bestaat, immers die waren aan dezelfde afnemers worden verkocht, en deswege tengevolge van de grote gelijkens tussen de beide merken moet worden gevreesd, dat bij dat deel van het publiek verwarring omtrent de herkomst der waren van partijen zou kunnen ontstaan; enz.

**Nr 76. Arrondissements-Rechtbank te 's-Gravenhage,
Eerste Kamer, 24 januari 1968.**

(Viro-Tec)

President: Mr W. Th. D. A. van Eck;
Rechters: Mrs C. Stolk en J. A. J. M. van Goethem.

Art. 10, lid 1 Merkenwet.

Met het woordmerk VIRUTEX voor zeep, zeepoeder, zeepextract, wasmiddelen en vetzuren, alle voor industriële doeleinden, stemt het woordmerk VIRO-TEC

a) in hoofdzaak overeen voor chemische produkten voor industriële doeleinden, voor zover daaronder zeep enz. zijn begrepen;

b) verwarrend overeen voor chemische produkten voor land-, tuin- en bosbouw en voor wetenschappelijke doeleinden, voor zover daaronder zeep enz. zijn begrepen.

Aan a) doet niet af, dat het merk VIRUTEX bij het gebruik steeds wordt gevolgd door een kwaliteitsaanduiding in de vorm van een letter, daar die kwaliteitsaanduiding niet een deel uitmaakt van dat merk en bovendien, al ware dat anders, die toevoeging niet voldoende is om de overigens bestaande overeenstemming in hoofdzaak te doen wegvallen.

Stoomzeepziederij „De Hamer” N.V. te Gouda, verzoekster, gemachtigde Mr L. D. Pels Rijcken, tegen

de Amerikaanse vennootschap opgericht en bestaande onder de wetten van de Staat Maine: American Cyanamid Company te Wayne, Staat New Jersey, Ver. Staten van Amerika, verweerster, gemachtigde Mr T. Schaper.

De Rechtbank, enz.

Overwegende, dat het tijdig ingediende verzoek strekt tot nietigverklaring van de inschrijving in de registers van

het Bureau voor de Industriële Eigendom ten name van verweerster van het woordmerk VIRO-TEC onder nummer 160.909 (nationaal) voor de waren „chemische produkten te gebruiken in land-, tuin- en bosbouw, voor industriële en wetenschappelijke doeleinden (uitgezonderd chemische produkten voor de farmaceutische industrie)”

O., dat verzoekster daartoe heeft aangevoerd, dat op haar is overgegaan een door eerst gebruik hier te lande voor haar oudste rechtsvoorganger ontstaan recht op het woordmerk VIRUTEX voor zoveel betreft de waren „zeep, zeepoeder, zeepextract, wasmiddelen en vetzuren”, welk merk voor het eerst is ingeschreven in de registers van het Bureau voor de Industriële Eigendom op 6 maart 1912 en thans voor gemelde waren te haren name in die registers is ingeschreven onder nummer 29186 b;

dat verzoekster zich door de inschrijving van het merk VIRO-TEC bezwaard gevoelt op grond, dat dit merk in hoofdzaak overeenstemt met het merk VIRUTEX, waarop verzoekster recht heeft voor chemische produkten, welke onder meer bestemd zijn voor gebruik in industrieën en mitsdien behoren tot dezelfde soort van waren als waarvoor bedoelde inschrijving (mede) heeft plaats gevonden, terwijl voorts het aangevallen merk zodanig met het merk van verzoekster overeenstemt, dat bij het publiek verwarring omtrent de herkomst der waren zou kunnen ontstaan;

O., dat verweerster niet heeft ontkend, dat verzoekster op het merk VIRUTEX een ouder recht heeft dan zij op het merk VIRO-TEC;

O., dat verweerster heeft betwist, dat tussen de beide merken overeenstemming in hoofdzaak bestaat, stellende dat zowel de beginletters VIR, gevolgd door een klinker, als de slotletters TEX veelvuldig in merken voorkomen en ieder voor zich weinig onderscheidende kracht hebben, zodat kleine verschillen (VIRO in plaats van VIRU, TEC in plaats van TEX, een scheidingsstreepje tussen de delen VIRO en TEC) al voldoende zijn om de merken van elkaar te onderscheiden;

dat de Rechtbank dit verweer verwerpt, daar zij van oordeel is, dat de beide merken, die uit evenveel lettergrepen en evenveel letters bestaan en vijf van de zeven letters op onderling overeenkomende plaatsen gemeen hebben, in hun geheel zowel visueel als in het bijzonder auditief zoveel op elkaar gelijken, dat overeenstemming in hoofdzaak bestaat;

dat hieraan niet afdoet, dat verzoekster haar merk, naar zij bij de mondelinge behandeling heeft medege-deeld, steeds gebruikt gevolgd door een kwaliteitsaanduiding in de vorm van de letters H, L of M, daar die kwaliteitsaanduiding niet een deel uitmaakt van het merk en bovendien, al ware dat anders, die toevoeging niet voldoende is om de overigens bestaande overeenstemming in hoofdzaak te doen wegvallen;

O., dat verweerster voorts heeft betoogd, dat verzoekster haar merk VIRUTEX slechts gebruikt voor was- en reinigingsmiddelen voor industriële doeleinden;

dat verweerster heeft erkend, dat deze waren zijn te brengen onder haar warenomschrijving „chemische produkten voor industriële doeleinden” en verweerster daarom subsidiair heeft geconcludeerd tot gedeeltelijke nietigverklaring van haar merkinschrijving, te weten voor zoveel betreft „zeep, zeepoeder, zeepextract, wasmiddelen en vetzuren voor industriële doeleinden”;

O., dat verzoekster heeft gesteld, dat haar waar in het bijzonder wordt geleverd aan industrieën (textiel- en metaalindustrieën voor reiniging van stoffen en metaalprodukten), doch zulks volgens verzoekster niet wegneemt, dat een gebruik ook in land- en tuinbouwbedrijven en voor wetenschappelijke doeleinden (laboratoria) in beginsel geenszins is uitgesloten;

O., dat de Rechtbank laatstgemelde tegenwerping van verzoekster juist acht en bovendien van oordeel is, dat bij

een tot industriële doeleinden beperkte nietigverklaring door de grote gelijkenis der merken bij het publiek verwarring omtrent de herkomst der waren zou kunnen ontstaan;

dat mitsdien de inschrijving van verweerster nietig moet worden verklaard voor de waren, waarvoor verzoeksters merk is ingeschreven, zonder beperking tot industriële doeleinden;

BESCHIKKENDE:

Verklaart nietig de inschrijving in de registers van het Bureau voor de Industriële Eigendom ten name van verweerster van het woordmerk VIRO-TEC onder nummer 160.909, voor zover onder de daarbij ingeschreven waren zijn begrepen de waren „zeep, zeepoeder, zeepextract, wasmiddelen en vetzuren”;

Wijst af hetgeen meer of anders is verzocht. Enz.

Nr 77. Arrondissements-Rechtbank te 's-Gravenhage, Eerste Kamer, 25 januari 1968.

(Stellamin)

President: Mr W. Th. D. A. van Eck;

Rechters: Mrs C. Stolk en J. A. J. M. van Goethem.

Art. 10, lid 1 Merkenwet.

De waren „was-, week-, reinigings-, schuur-, poets-, polijst- en bleekmiddelen, antivries-, onthardings-, ontvlekkings- en vetoplosmiddelen, stijfjesel; kleurstoffen voor was-, week-, onthardings- en reinigingsmiddelen” zijn van dezelfde soort als de waren „produits de parfumerie, substances pour laver et blanchir, teintures pour les cheveux, tablettes et poudres à la préparation des liquides pour ondulation permanente”. Voor deze waren (toonbankartikelen) stemmen de woordmerken STELLAMIN en WEL-LAMIN in hoofdzaak, althans verwarringstichtend overeen.

De vennootschap naar het recht van de Bondsrepubliek Duitsland, Wella A.G., te Darmstadt, West-Duitsland, verzoekster, gemachtigde Mr J. F. A. Verzijl,

tegen

Koninklijke Dobbelman N.V. te Nijmegen, verweerster, gemachtigde Mr Ch. Kik.

Nr 78. Arrondissements-Rechtbank te 's-Gravenhage, Eerste Kamer, 5 maart 1968.

(PLEX-O-FORM)

President: Mr W. Th. D. A. van Eck;

Rechters: Mrs C. Stolk en J. A. J. M. van Goethem.

Artikel 10, lid 1, aanhef en sub b Merkenwet.

Het woordmerk PLEX-O-FORM voor verkeerstekens uit acrylaatglas stemt verwarringstichtend overeen met de merken PLEX, PLEXIGLAS, PLEXIDUR, PLEXO, PLEXISOL, PLEXIPLAST, PLEXIPOR, PLEXI en PLEXOFIX voor onder meer de waren „verre, remplacement de verre et objets qui en sont fabriqués” van verzoekster, die mede acrylaatglas vervaardigt en in de handel brengt.

De naar Duits recht rechtspersoonlijkheid bezittende vennootschap Röhm & Haas G.m.b.H. te Darmstadt (Bondsrepubliek Duitsland), verzoekster, gemachtigde Mr R. Laret,

tegen

N.V. Timmerfabriek v/h Gebr. Scheer te 's-Gravenhage, verweerster, gemachtigde P. Scheer.

**Nr 79. Arrondissements-Rechtbank te 's-Gravenhage,
Eerste Kamer, 1 mei 1968.
(Majorette met afb.)**

President: Mr W. Th. D. A. van Eck;
Rechters: Mrs C. Stol en J. A. J. M. van Goethem.

Artikel 10, lid 1 Merkenwet.

Bovenstaand figuurmerk stemt voor de waren „Kleding, met inbegrip van gebreide kleding, onderkleding, sportkleding en andere kleding, bonnetterie-waren, kousen, sokken, laarzen, schoenen en pantoffels” noch in hoofdzaak, noch verwarringstichtend overeen met het woordmerk MARIETTE, omdat de gelijkenis, die tussen deze merken bestaat, daartoe niet voldoende is, nu het woord MAJORETTE een duidelijk bepaalde betekenis heeft, die in de daaraan toegevoegde afbeelding nog eens duidelijk onder de aandacht van het publiek wordt gebracht. Het enige associatieve element, dat beide merken gemeen hebben, te weten, het een een type meisje, het ander de voornaam van een meisje, is van zo geringe betekenis, dat op grond daarvan geen overeenstemming kan worden aangenomen.

Danlon Fabrieken N.V. te Amsterdam, verzoekster, gemachtigde Mr E. Chr. Kuhn, tegen

Les Fils de Louis Mulliez S.A. te Roubaix, Frankrijk, verweerster, gemachtigde Dr Mr J. A. M. van Staay.

De Rechtbank, enz.

Overwegende, dat requestrante heeft gesteld krachtens eerste gebruik hier te lande rechthebbende te zijn op het merk MARIETTE, welk merk blijkens overgelegde authentieke uittreksels uit de openbare registers van het Bureau voor de Industriële Eigendom overeenkomstig artikel 5 van de Merkenwet nationaal is ingeschreven onder het nummer 145.798 en overeenkomstig artikel 8 internationaal onder het nummer 308.523, voor de waar „dameskousen”;

O., dat requestrante tijdig de nietigverklaring heeft verzocht van de onder nummer 161.525 overeenkomstig artikel 5 van de Merkenwet op 8 december 1966 plaats gevonden hebbende — en op 1 februari 1967 gepubliceerde — nationale inschrijving ten name van gerequesteerde van het woord/beeldmerk, bestaande uit de af-

beelding van een meisje in uniform met daaronder het woord MAJORETTE, voor de waren: „kleding, met inbegrip van gebreide kleding, onderkleding, sportkleding en andere kleding, bonnetteriewaren, kousen, sokken, laarzen, schoenen en pantoffels”;

O., dat requestrante haar verzoek heeft gegrond op de stelling, dat het aangevallen merk in hoofdzaak overeenstemt met voormeld merk van requestrante bij identiteit althans soortgelijkheid van de waren; dat requestrante haar verzoek voorts heeft gegrond op verwarringwekkende overeenstemming tussen beide merken als bedoeld in artikel 10 lid 1 sub b van de Merkenwet;

O., dat aan requestrante kan worden toegegeven, dat tussen beide merken een zekere gelijkenis bestaat, doch die gelijkenis naar het oordeel der Rechtbank niet voldoende is om overeenstemming in hoofdzaak of verwarringwekkende overeenstemming tussen de beide merken, in nun geheel bezien, te weeg te brengen, nu het woord Majorette een duidelijk bepaalde betekenis heeft, die in de daaraan toegevoegde afbeelding nog eens duidelijk onder de aandacht van het publiek wordt gebracht; dat immers die afbeelding voorstelt een dansend meisje met staf en opgeheven arm in luchtig uniform en met hoge laarsjes van het type, dat met meerdere eender geklede meisjes in optocht feestelijke gelegenheden pleegt op te luisteren en bij het publiek, ook het Nederlandse, bekendheid geniet als een „majorette”;

O., dat het publiek dus, gerequesteerdes merk ziende en lezende, dit merk zal associëren met genoemd type meisje; dat requestrantes merk daarentegen een — willekeurige — meisjesnaam weergeeft;

O., dat daarom, beide merken in hun geheel beschouwd, noch overeenstemming in hoofdzaak noch ook verwarringwekkende overeenstemming in de zin van artikel 10 lid 1 onder b van de Merkenwet aanwezig moet worden geacht;

O., dat het enige associatieve element, dat beide merken gemeen hebben, te weten het een een type meisje, het ander de voornaam van een meisje, van zo geringe betekenis is te achten, dat op grond daarvan geen overeenstemming als overwogen aangenomen kan worden; enz.

**Nr 80. Arrondissements-Rechtbank te 's-Gravenhage,
Eerste Kamer, 26 juni 1968.
(Nicholestrol)**

President: Mr W. Th. D. A. van Eck;
Rechters: Mrs P. Erdman en C. Stol.

Art. 10, lid 1 Merkenwet.

Het woordmerk NICHOLESTROL stemt voor de waar „farmaceutische producten” in hoofdzaak en tevens verwarringstichtend overeen met het eerder gebruikte woordmerk NICHOLAS. Bovendien stemt het woordmerk NICHOLESTROL verwarringstichtend overeen met de handelsnamen Aspro-Nicholas Ltd. en Nicholas (Nederland) N.V.

1. Aspro-Nicholas Limited te Slough Bucks (Groot-Brittannië),

2. Nicholas (Nederland) N.V. te Amsterdam, verzoeksters, gemachtigde Mr W. Blackstone, tegen

Droit de Pharmacie (Société Anonyme) te Parijs, Frankrijk, verweerster, niet verschenen.

De Rechtbank, enz.

Overwegende, dat het tijdig ingediende verzoek strekt tot nietigverklaring van de inschrijving in de registers van

het Bureau voor de Industriële Eigendom ten name van verweerster van het woordmerk NICHOLESTROL onder nummer 163.193 (nationaal) voor de waar „farmaceutische produkten”, welke inschrijving is geschied op 8 mei 1967 met werking van 14 februari 1967 af;

O., dat verzoeksters daartoe hebben aangevoerd:

dat zij door eerste gebruik in het Koninkrijk sinds vele jaren recht hebben op het merk NICHOLAS, althans op een merk waarvan de naam NICHOLAS het hoofdbestanddeel vormt, zulks (onder meer) voor de door haar gefabriceerde en/of op de markt gebrachte farmaceutische produkten, terwijl het woord NICHOLAS tevens is haar (verkorte) handelsnaam, welke zij in Nederland bij voortduring hebben gekoppeld aan de van haar afkomstige, respectievelijk door haar op de markt gebrachte farmaceutische produkten;

dat zij zich door voormelde inschrijving van het aangevallen merk bezwaard gevoelen op grond, dat dit merk in hoofdzaak overeenstemt met haar oudere merk, terwijl de wederzijdse waren identiek, althans soortgelijk zijn, en tevens op grond dat het merk NICHOLESTROL zodanig overeenstemt met het merk NICHOLAS en met haar handelsnamen, dat dientengevolge bij het publiek verwarring omtrent de herkomst der waren zou kunnen ontstaan;

O., dat het verzoek op voormelde gronden, waartegen geen verweer is gevoerd, voor toewijzing vatbaar is; enz.

Nr 81. Arrondissements-Rechtbank te 's-Gravenhage, Eerste Kamer, 19 november 1968.

(Caroline)

President: Mr P. Erdman;

Rechters: Mrs C. Stolk en J. A. J. M. van Goethem.

Art. 10, lid 1, aanhef en sub b Merkenwet.

Voor de waren „sigaretten, sigaren en tabak” stemmen de woordmerken CAROLINE en CAROLS, die de eerste vijf letters gemeen hebben, verwarringstichtend overeen. Het verweer, dat het publiek bij het merk CAROLS direct zal denken aan de „Christmas Carols” van Charles Dickens, gaat niet op, omdat de meerderheid van het in aanmerking komende publiek niet geacht kan worden met de betekenis van het Engelse woord „carol” bekend te zijn.

Turmac Tabak Maatschappij (Turmac Tobacco Company) N.V. te Amsterdam, verzoekster, gemachtigde Mr J. C. Coebergh,
tegen

J. van Horssen te Alblasterdam, verweerder, gemachtigde Mr J. F. A. Verzijl.

De Rechtbank, enz.

Overwegende, dat requesrante ten requeste tijdig de nietigverklaring heeft verzocht van de ten name van gerequesteerde hier te lande op 27 december 1967 onder no. 165.501 overeenkomstig artikel 5 der Merkenwet plaats gevonden nationale inschrijving van het woordmerk CAROLINE voor de waren „sigaretten, sigaren en tabak”;

O., dat het verzoek is gegrond op overeenstemming in hoofdzaak bij gelijksoortigheid van waren, althans op verwarringwekkende overeenstemming als bedoeld in artikel 10, lid 1 sub b der Merkenwet, tussen het aangevallen merk en requesrantes eerder hier te lande ingeschreven woordmerk CAROLS, waarop zij onweersproken heeft gesteld krachtens eerst gebruik in het Koninkrijk de uitsluitend gerechtigde te zijn voor de waren „tabak, tabaksfabrikaten, sigarettenpapier, aanstekers, pijpreinigers, luciferhouders, tabaks-, sigaren- en sigaret-

tenpijpen, tabaksdozen en -zakken en andere rokersartikelen”;

O., dat tussen de voormelde merken — die de eerste vijf letters (CAROL) gemeen hebben — naar het oordeel der Rechtbank zodanige overeenstemming bestaat, dat bij een niet te verwaarlozen deel van het te dezen in aanmerking komende — zeer grote — publiek verwarring omtrent de herkomst van der partijen — gelijke of soortgelijke — waren zou kunnen ontstaan;

— dat volgens de gemachtigde van gerequesteerde het publiek bij het merk CAROLS van requesrante direct zal denken aan de „Christmas Carols” van de Engelse schrijver Charles Dickens, doch zulks naar het oordeel der Rechtbank slechts het geval zou kunnen zijn bij een klein deel van het te dezen in aanmerking komend publiek, van welk publiek de meerderheid niet kan worden geacht bekend te zijn met de betekenis van het Engelse woord „carol”;

O., dat het verzoek mitsdien voor toewijzing vatbaar is; enz.

Nr 82. President Arrondissements-Rechtbank te 's-Hertogenbosch, 17 april 1967.

(N.J. 1968, nr 149)

(Dr H. L. M. Kramer)

Artikel 1401 Burgerlijk Wetboek.

Het door gedaagde in de handel gebrachte kunstleder vormt geen onrechtmatige navolging van het eerder door eiseres in de handel gebrachte kunstleder, omdat het dessin van het laatste zich voor de leek niet onderscheidt van de dessins van door andere fabrikanten reeds in de handel gebracht kunstleder en voorzover het kunstleder van eiseres zich in de ogen van de scherper observerende grossiers en detaillisten al wel zou onderscheiden van de dessins van andere fabrikanten, het verschil zo gering is, dat het kunstleder van eiseres zich niet in aanmerkelijke mate van dat van andere fabrikanten onderscheidt, terwijl bovendien grossiers en detaillisten het kunstleder van eiseres van dat van gedaagde kunnen onderscheiden gezien de duidelijke verschillen in dikte en soepelheid.

De vennootschap naar het recht in de Bondsrepubliek Duitsland, Konrad Hornschuch Aktiengesellschaft te Unterurbach, Bondsrepubliek Duitsland, eiseres, procureur Mr C. M. van Leeuwen, advocaat Mr G. Reddingius, tegen

Hatéma N.V. te Helmond, gedaagde, procureur Mr G. L. J. H. Jurgens, advocaat Mr Th. Limperg.

De President, enz.

TEN AANZIEN VAN HET RECHT:

Overwegende, dat eiseres haar vordering baseert op artikel 1401 van het burgerlijk wetboek, stellende, dat de door gedaagde erkende nabootsing onrechtmatig is;

O., dat — wil nabootsing van eens anders product onrechtmatig zijn — daarvoor onder meer nodig is dat het nagebootste product onderscheidend vermogen bezit, dat wil zeggen zich uiterlijk in aanmerkelijke mate onderscheidt van andere in de handel zijnde modellen;

O., dat zulks hier niet het geval is, omdat uit de aan Ons door gedaagde vertoonde stalenboeken van andere fabrikanten dan partijen blijkt, dat deze fabrikanten reeds vóór 29 maart 1965 kunstleder in de handel brachten met een dessin, dat voor de leek niet van dat van eiseres is te onderscheiden;

O., dat het wellicht mogelijk is dat grossiers en detaillisten — die het door hen te kopen kunstleder scherper

observeren dan het publiek pleegt te doen — enig verschil ontdekken tussen het dessin van het kunstleder van die andere fabrikanten en dat van eiseres, doch dit verschil zo miniem is, dat het kunstleder van eiseres zich daardoor niet in aanmerkelijke mate onderscheidt van dat van andere fabrikanten, terwijl daarenboven gemelde grossiers en detaillisten — ondanks de volkomen gelijkheid van het Souka-dessin van eiseres en het dessin van gedaagde — wel degelijk in staat zijn, het door eiseres met dit dessin bedrukte kunstleder te onderscheiden van dat van gedaagde, gezien de duidelijke verschillen in dikte en soepelheid, die, blijkens de door eiseres overgelegde stalen, tussen beide met dat dessin bedrukte producten van partijen bestaan, zodat, ondanks de gelijkheid van dessin, voormelde deskundigen toch niet het kunstleder van eiseres voor dat van gedaagde zullen houden, hetgeen slechts het geval zou kunnen zijn indien het door gedaagde vervaardigde kunstleder volkomen identiek was met dat van eiseres, wat niet het geval is;

O. bovendien, dat — mocht er al verwarring van beide producten kunnen ontstaan — dit in casu geen aanleiding mag zijn, gedaagde's nabootsen als onrechtmatig te qualificeren, omdat het uiterlijk van eiseresses kunstleder niet zo aanmerkelijk van dat van door anderen vervaardigd kunstleder verschilt, dat gedaagde, door het na te bootsen, zich aan een onrechtmatige daad jegens eiseres heeft schuldig gemaakt, teminder nu het doel, waarmede de fabrikanten het kunstleder met een dessin als het litigieuse bedrukken, is, het zoveel mogelijk op echt leder te doen gelijken, en minitieuze verschillen in het dessin, als waarvan in casu sprake is, aan deze gelijkenis niet afdoen;

O. voorts, dat niet is gebleken, dat gedaagde — toen zij, zoals onbetwist vaststaat, gemeld dessin deed graveren door de firma Hiedemann te Düsseldorf (Dld.) — daardoor desbewust profiteerde van een door deze firma ten opzichte van eiseres gepleegde wanprestatie, omdat gedaagde een stalenboek van de firma Hiedemann heeft getoond, blijkens hetwelk Hiedemann walsen met precies hetzelfde dessin, als het door eiseres gebruikte, te koop aanbiedt, en eiseres niet heeft bewezen of aannemelijk gemaakt, dat gedaagde, toen zij, conform dat stalenboek, een wals met het litigieuse dessin bij Hiedemann bestelde, wist of kon weten, of Hiedemann, door die wals aan gedaagde te leveren, wanprestatie pleegde jegens eiseres;

O., dat mitsdien aan eiseres haar vordering moet worden ontzegd met hare veroordeling in de proceskosten enz.;

**Nr 83. President Arrondissements-Rechtbank te Haarlem,
9 april 1968.**

(Mr F. P. E. Bloemarts)

Artikel 1401 Burgerlijk Wetboek.

Gedaagde sub 2, die in dienst is geweest van eiseres sub 1, en gedaagde sub 3, een zoon van de Directeur van de beide eiseressen, van welke de ene gevestigd is te Frameries, hebben een vennootschap opgericht, waaraan zij de naam „FIRMA FRAMERIES” hebben gegeven en waarin zij luchtverversingsmiddelen verhandelen in dezelfde vormen als die vervaardigd en verhandeld door eiseressen en in verpakkingen, die een nabootsing vormen van de door eiseressen gebezigde verpakkingen. Door deze naamgeving en deze handelwijzen handelen gedaagden onrechtmatig, omdat daardoor tussen beide soorten producten en hun fabrikanten een in werkelijkheid niet bestaand verband wordt gesuggereerd en in de beperkte kring van de tussenhandel en de grote afnemers verwarring wordt gesticht, terwijl voor gedaagde sub 1 zonder bezwaar een andere naam en voor haar producten een afwijkende verpakking gekozen had kunnen worden.

1. Chicopharma N.V. te Haarlem,
 2. de vennootschap naar Belgisch recht Chicopharma S.A. te Frameries, België, eiseressen, procureur Mr S. Boekman, advocaat Mr H. P. Utermark,
- tegen
1. de vennootschap onder firma Firma Frameries te Heemstede,
 2. J. J. M. Spee, vennoot van gedaagde sub 1 te Heemstede,
 3. W. H. Obermann, vennoot van gedaagde sub 1 te Haarlem, gedaagden, procureur Mr J. M. Moll van Charante, advocaat Mr B. A. M. Vorst.

De President, enz.

TEN AANZIEN VAN DE FEITEN:

Overwegende, dat als tussen partijen klaarblijkelijk onbetwist voor Ons vaststaat:

(1) dat eiseres sub 1 sedert vele jaren te Haarlem heeft vervaardigd en in Nederland heeft verhandeld op de basis van paradichloorbenzol samengestelde luchtverversers, toiletreinigers en soortgelijke en aanverwante artikelen;

(2) dat op 17 maart 1966 voor de te Antwerpen in België residerende notaris Mr Paul Harrewijn een acte is gepasseerd (onder nummer 7326 gepubliceerd in de Bijlage tot het Belgisch Staatsblad van 2 april 1966), waarbij onder meer compareerden ten eerste Richard Willem Hendrik Obermann — toen evenals thans directeur van eiseres sub 1 — ten tweede gedaagde sub 2 en ten derde de gedaagde sub 3, die met enkele andere personen verklaarden te wensen, dat de genoemde notaris „de akte der standregelen van een naamloze vennootschap zou opstellen”, waarna zij blijkens die acte besloten tot de oprichting van de eiseres sub 2;

(3) dat eiseres sub 2 dezelfde doelstelling heeft als eiseres sub 1 en dat te dien einde te Frameries (een ten zuid-westen van Mons in België gelegen gemeente) een fabriek is gesticht, alwaar sedert november 1967 met de uit Haarlem naar die fabriek overgebrachte machines van eiseres sub 1 dezelfde producten worden vervaardigd als in het verleden te Haarlem;

(4) dat de te Frameries gefabriceerde producten in Nederland worden verhandeld door eiseres sub 1 en wel — voor zoveel te dezen van belang — enerzijds in blokken en dan per twee blokken verpakt in de Ons als voorbeelden overgelegde kartons, anderzijds in de vorm van in doorschijnend papier gewikkelde gekleurde schijven, welke geheel omhuld zijn met een netje, waaraan ter ophanging een plastic lusje is bevestigd, een en ander als te Onzen overstaan getoond, alles geheel conform hetgeen vroeger door eiseres sub 1 werd vervaardigd;

(5) dat tussen enerzijds de directeur van de beide eiseressen en anderzijds verschillende van zijn familieleden (waaronder de gedaagde sub 3, die een zoon van die directeur is) aangaande de overbrenging van de in het verleden te Haarlem gevestigde fabriek naar elders een scherp conflict is ontstaan;

(6) dat gedaagde sub 2, tot in het voorjaar van 1967 in dienst geweest van eiseres sub 1, zomede gedaagde sub 3 op 10 april 1967 hebben opgericht de te Heemstede gevestigde vennootschap onder firma, door hen genoemd „Firma Frameries” de gedaagde sub 1;

(7) dat deze firma en hare firmanten zich sindsdien beroepsmatig bezig houden met het voor eigen rekening vervaardigen en verhandelen van op de basis van paradichloorbenzol samengestelde luchtverversers, toiletreinigers en soortgelijke en aanverwante artikelen, welke in Nederland worden verkocht — andermaal voor zoveel te dezen van belang — enerzijds in blokken, identiek aan

die vermeld sub (4) en per twee blokken verpakt in de Ons als voorbeelden overgelegde kartons, anderzijds in de vorm van in doorschijnend papier gewikkelde schijven, waarop in het midden een het woord „Frameries” vermeldende sluitzegel is aangebracht, terwijl elke aldus verpakte schijf is omhuld met een netje, waaraan ter ophanging een plastic lusje is bevestigd, een en ander als aan Ons getoond;

TEN AANZIEN VAN HET RECHT:

Overwegende, dat eiseressen de harerzijds tegen haar wederpartijen gevraagde maatregelen, vóór de aanhef van dit vonnis vermeld, primair doen steunen op de stelling, dat de gedaagden, door te handelen gelijk sub factis onder (6) en (7) omschreven, jegens de beide eiseressen onrechtmatig handelen;

O., dat deze stelling de onderwerpelijke vorderingen naar hun aard spoedeisend doet zijn, zodat gedaagden ten onrechte Onze onbevoegdheid hebben ingeroepen;

O., dat de sub factis onder (1) tot en met (5) opgesomde feiten naar Ons voorlopig oordeel tot de gevolgtrekking dwingen, dat de aldaar sub (6) vermelde naamgeving en de sub (7) omschreven handelwijzen van de gedaagden tesamen er op gericht zijn om eiseressen node-loos te hinderen op een wijze, welke strijdig is met de zorgvuldigheid, welke den gedaagden in het maatschappelijk verkeer jegens de eiseressen betaamt;

O. immers:

dat zowel de naamgeving als de vorenbedoelde handel-

wijzen naar Ons aanvankelijk gevoelen met betrekking tot de door gedaagden geproduceerde en verhandelde zaken — geheel identiek aan die, welke eiseres sub 2 vervaardigt en eiseres sub 1 in Nederland verhandelt en bovendien verpakt op een wijze, welke voor wat de blokken betreft door gedaagden als nabootsend is erkend en ten aanzien van de schijven door Ons op grond van Onze waarneming als zodanig wordt gekwalificeerd — tussen beide soorten producten en hun onderscheiden fabricanten een verband suggereren, hetwelk in werkelijkheid niet bestaat en om deze reden in de naar Ons oordeel betrekkelijk beperkte kring van de tussenhandel en de grote afnemers verwarring moet stichten en dit te eerder nu zowel de directeur van de eiseressen als een van de firmanten van gedaagde sub 1 dezelfde achternaam hebben;

dat de bedoeling van de gedaagden om een voor de hand liggende en voor de eiseressen uiteraard schadelijke verwarring te bevorderen mede hieruit blijkt, dat gedaagden sub 2 en 3 voor de gedaagde sub 1 zonder bezwaar een andere naam, waarvan geen verwarring te duchten valt, hadden kunnen kiezen en tevens zonder bezwaar de hunnerzijds te vervaardigen en te verhandelen artikelen op de markt hadden kunnen brengen in een verpakking, welke afwijkt van die, waarin eiseres sub 1 haar producten in het verleden placht aan te bieden en thans de producten van eiseres sub 2 aanbiedt;

O., dat Wij derhalve de namens eiseressen geldend gemaakte vorderingen toewijsbaar oordelen en dat Wij al hetgeen nopens de Merkenwet en de Handelsnaamwet is betoogd kunnen passeren; enz.

WETGEVING

RIJKSWET van 26 september 1968, Staatsblad nr 585, houdende regeling omtrent het recht op de industriële eigendom.

WIJ JULIANA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat de Regeringen van Nederland, Suriname en de Nederlandse Antillen in onderling overleg het raadzaam achten, dat omtrent het recht op de industriële eigendom een onderlinge regeling bij Rijkswet wordt vastgesteld,

dat omtrent de daarin mede vervatte privaatrechtelijke en strafrechtelijke onderwerpen overeenstemming tussen de Regeringen dier landen bestaat,

dat het derhalve wenselijk is omtrent genoemd recht bij Rijkswet, voor zoveel nodig met toepassing van artikel 38 van het Statuut voor het Koninkrijk, regelen te stellen;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State van het Koninkrijk gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, de bepalingen van het Statuut voor het Koninkrijk in acht genomen, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Artikel I

Nederlanders, alsmede onderdanen van de landen, waarvoor het Unieverdrag van Parijs tot bescherming van de industriële eigendom (*Stb.* 1948, I 539) niet geldt, die op het grondgebied van het Koninkrijk woonplaats hebben of aldaar daadwerkelijke en wezenlijke inrichtingen van nijverheid of handel bezitten, kunnen ingevolge deze Rijkswet, in het gehele Koninkrijk, de toepassing te hunnen voordele inroepen van de bepalingen van genoemd Verdrag.

Artikel II

1. Het octrooirecht wordt geregeld bij Rijkswet.

2. De Octrooiwet (*Stb.* 1910, 313) en de wetten van 28 juni 1956 (*Stb.* 397) en 30 mei 1963 (*Stb.* 260) hebben de staat van Rijkswet.

3. De krachtens de Octrooiwet vastgestelde algemene maatregelen van bestuur hebben de staat van algemene maatregelen van Rijksbestuur, behoudens voor zover zij krachtens die wet, zoals zij ingevolge artikel III komt te luiden, bij algemene maatregel van bestuur kunnen worden gewijzigd.

Artikel III

De Octrooiwet ¹⁾, bedoeld in artikel II, tweede lid, wordt gewijzigd als volgt:

1

Waar de woorden: „deze wet” voorkomen, wordt gelezen: „deze Rijkswet”.

2

Artikel 8, tweede lid, wordt gelezen:

„2. De erkenning van Staatswege van tentoonstellingen binnen het Rijk in Europa geschiedt door Onze Minister van Economische Zaken en die van tentoonstellingen in Suriname en de Nederlandse Antillen door de Regering van het betrokken land.”

3

In de artikelen 12, derde lid, 21, 22A, derde lid, 22D, eerste lid (tweemaal), 22G, eerste lid, 22H, eerste lid, 22I, eerste en zesde lid, 22J, eerste lid, 25, eerste lid, 31,

¹⁾ Laatstelijk gewijzigd bij de wet van 30 juni 1967 (*Stb.* 377).

33, tweede lid, 34, tweede en zesde lid, 35, eerste en derde lid, 36, eerste lid, en 38, eerste lid, wordt in plaats van: „bestuur” gelezen: „Rijksbestuur”.

4

In het opschrift van Hoofdstuk II vervalt het woord: „Octrooiraad”. Het opschrift van Hoofdstuk II, Afdeling I, wordt gelezen: „*De Octrooiraad en het Bureau voor de industriële eigendom*”.

5

Artikel 14, eerste lid, wordt gelezen:

„1. Er is in Nederland een Bureau voor de industriële eigendom. Het Bureau is een instelling van Nederland. Het dient, voor zoveel de octrooien betreft, voor het Koninkrijk als centrale bewaarplaats, als bedoeld in artikel 12 van het Unieverdrag tot bescherming van de industriële eigendom (*Stb. 1948, I 539*). De Octrooiraad maakt deel uit van het Bureau.”

6

De aanhef van artikel 14, tweede lid, wordt gelezen:

„2. De Octrooiraad wordt verdeeld in:”

7

Aan artikel 14 worden twee nieuwe leden toegevoegd, luidende:

„4. De Voorzitter van de Octrooiraad is tevens Directeur van het Bureau.

5. Waar in deze Rijkswet wordt gesproken van het Bureau voor de industriële eigendom, wordt daarmee, tenzij anders blijkt, bedoeld het bij het eerste lid ingestelde Bureau.”

8

Artikel 15, tweede lid, wordt gewijzigd als volgt:

a. onder *e* vervalt:

„, met vermelding van het loon, dat voor inschrijving van zulke stukken kan worden gevorderd”;

b. onder *h* vervalt:

„, met vermelding van het loon, dat voor afgifte van afschriften of uittreksels kan worden gevorderd”;

c. de puntkomma aan het slot van het onder *i* gestelde wordt vervangen door een punt en het onder *j*, *k* en *l* gestelde vervalt.

9

Aan artikel 15 wordt een nieuw lid toegevoegd, luidende:

„3. Bij algemene maatregel van Rijksbestuur worden de bedragen bepaald, verschuldigd:

a. voor de inschrijving van andere stukken dan aanvragen om octrooi;

b. voor de afgifte van afschriften of uittreksels uit de registers van de Octrooiraad;

c. voor de afgifte van een bewijs van voorrang;

d. bij verlenging van krachtens deze Rijkswet gestelde termijnen;

e. voor de afgifte van afschriften, als bedoeld in artikel 29, onder *i*.”

10

In artikel 18, eerste lid, wordt vóór: „Burgerlijk Wetboek” ingevoegd: „Nederlands”.

11

Artikel 22A wordt gewijzigd als volgt:

a. in het tweede lid wordt in plaats van: „in Nederland” gelezen: „in het Koninkrijk”;

b. in het vierde lid wordt in plaats van: „niet in Nederland woont” gelezen: „niet in het Koninkrijk woont”.

12

Artikel 22C, vierde lid, vervalt.

12a

In de artikelen 22 G, tweede lid, en 22 I, tweede lid, wordt in plaats van: „niet in Nederland woont” telkens gelezen: „niet in het Koninkrijk woont”.

12b

In artikel 25, vierde lid, wordt in de derde volzin in plaats van: „binnen het Rijk in Europa” en „binnen dat Rijk” gelezen: „in het Koninkrijk” onderscheidenlijk „in Nederland”.

12c

In artikel 28, derde lid, wordt in plaats van: „aan het slot van het vorige lid” gelezen: „in het vorige lid”.

13

In artikel 29, onder *i*, vervallen de woorden:

„en het voor het verkrijgen van die afschriften te betalen bedrag”.

14

Het opschrift van Hoofdstuk II, Afdeling III, en de artikelen 29A—29F, worden gelezen:

„*Geheimhouding van de inhoud van octrooiaanvragen*”

Artikel 29A. 1. Indien de Octrooiraad van oordeel is, dat het geheim blijven van de inhoud van een octrooiaanvraag in het belang van de verdediging van het Koninkrijk kan zijn, geeft hij hiervan zo spoedig mogelijk, doch uiterlijk vijf maanden na de indiening der aanvraag kennis aan de aanvrager. Onze Minister van Defensie kan ten aanzien van de beoordeling van de vraag, of zodanig belang aanwezig kan zijn, aanwijzingen geven aan de Octrooiraad.

2. Tegelijk met de kennisgeving zendt de Octrooiraad afschrift van die kennisgeving en van de tot de aanvraag behorende beschrijving en tekeningen aan Onze genoemde Minister.

3. Ingeval het eerste lid toepassing vindt, worden de terinzagelegging en openbaarmaking van de aanvraag opgeschort.

Artikel 29B. 1. Binnen acht maanden na de indiening van een octrooiaanvraag als bedoeld in artikel 29A deelt Onze Minister van Defensie aan de Octrooiraad mede, of de inhoud van de aanvraag in het belang van de verdediging van het Koninkrijk geheim moet blijven.

2. Een mededeling krachtens het eerste lid in bevestigende zin heeft tot gevolg, dat terinzagelegging en openbaarmaking van de aanvraag blijven opgeschort tot drie jaren na die mededeling. Een mededeling in ontkenkende zin heeft tot gevolg, dat de opschorting eindigt. Het uitblijven van enige mededeling wordt met een mededeling in ontkenkende zin gelijk gesteld.

3. Onze genoemde Minister kan de termijn van opschorting binnen zes maanden vóór het verstrijken daarvan telkenmale met drie jaren verlengen door aan de Octrooiraad mede te delen, dat de inhoud der aanvraag in het belang van de verdediging van het Koninkrijk geheim moet blijven.

4. Onze genoemde Minister kan te allen tijde aan de Octrooiraad mededelen, dat de inhoud van de aanvraag niet langer geheim behoeft te blijven. Zodanige mededeling heeft tot gevolg, dat de opschorting eindigt.

5. Van een mededeling krachtens het eerste, derde of vierde lid geeft de Octrooiraad onverwijld kennis aan de aanvrager. Hij stelt deze eveneens onverwijld in kennis

van het uitblijven van een mededeling als bedoeld in het eerste of derde lid.

6. Zolang de opschorting niet is geëindigd, zendt de Octrooiraad op verzoek van Onze genoemde Minister aan deze afschrift van alle terzake tussen die Raad en de aanvrager gewisselde stukken.

7. Indien de opschorting eindigt, geschieden niettemin de terinzagelegging en openbaarmaking van de aanvraag, tenzij op verzoek van de aanvrager, niet voor dat drie maanden zijn verstreken.

Artikel 29C. 1. De Staat verleent degene, ten aanzien van wiens octrooiaanvraag artikel 29A is toegepast, op zijn verzoek vergoeding van schade, die hij door toepassing van de artikelen 29A en 29B heeft geleden.

2. Het bedrag der schadeloosstelling wordt vastgesteld na het eindigen van de opschorting. Ingeval echter verlenging van de termijn van opschorting krachtens artikel 29B, derde lid, heeft plaatsgevonden, wordt het bedrag der schadeloosstelling op verzoek van de aanvrager vastgesteld in gedeelten, waarvan het eerste betrekking heeft op de tijdsruimte vóór de aanvang van de eerste verlenging, de volgende op de tijdsruimte tussen twee opeenvolgende verlengingen en het laatste op de tijdsruimte vanaf de aanvang van de laatste verlenging tot het eindigen van de opschorting; de vaststelling geschiedt dan telkens na het verstrijken van de betrokken tijdsruimte.

3. De vaststelling geschiedt zo mogelijk door Onze Minister van Defensie en de aanvrager in onderling overleg. Indien binnen zes maanden na het einde van de tijdsruimte, waarvoor de vergoeding moet gelden, geen overeenstemming is bereikt, is artikel 34, achtste lid, met uitzondering van het omtrent het stellen van zekerheid bepaalde, van overeenkomstige toepassing.

Artikel 29D. 1. Indien een aanvrager verzoekt de inhoud van een octrooiaanvraag geheim te houden in het belang van de verdediging van een andere staat, dan wel de regering van die staat zodanig verzoek doet, zendt de Octrooiraad, mits de aanvrager schriftelijk heeft verklaard afstand te doen van alle vergoeding van schade, die hij door toepassing van dit artikel zou kunnen lijden, onverwijld afschrift van dat verzoek en van de tot de aanvraag behorende beschrijving en tekeningen, alsmede van bedoelde afstandsverklaring, aan Onze Minister van Defensie. In dat geval worden de terinzagelegging en openbaarmaking van de aanvraag opgeschort. Ingeval een afstandsverklaring ontbreekt, stelt de Octrooiraad Onze genoemde Minister onverwijld van een en ander in kennis.

2. Binnen drie maanden na de indiening van het verzoek kan Onze genoemde Minister, mits hem is gebleken, dat aan de aanvrager ook door de betrokken staat geheimhouding is opgelegd en dat deze van die staat toestemming heeft verkregen een aanvraag onder geheimhouding in te dienen, aan de Octrooiraad mededelen, dat de inhoud der aanvraag in het belang van de verdediging van die staat geheim moet blijven.

3. Een mededeling krachtens het tweede lid heeft tot gevolg, dat terinzagelegging en openbaarmaking van de aanvraag blijven opgeschort, totdat Onze genoemde Minister de Octrooiraad mededeelt, dat de inhoud der aanvraag niet langer geheim behoeft te blijven. Het uitblijven van eerstbedoelde mededeling heeft tot gevolg, dat de opschorting eindigt.

4. Artikel 29B, zesde en zevende lid, zijn ten aanzien van een aanvraag als in het eerste lid bedoeld van overeenkomstige toepassing.

Artikel 29E. 1. Ingeval Onze Minister van Defensie van oordeel is, dat het belang van de verdediging van het Koninkrijk vordert, dat de Staat datgene, waarvoor octrooi wordt aangevraagd in een aanvraag, waarop artikel 29A, 29B of 29D is toegepast, gebruikt, toepast dan wel doet gebruiken of toepassen, kan hij daartoe overgaan na een desbetreffende mededeling aan de aanvrager. In deze mededeling worden de handelingen, die de Staat moet kunnen verrichten of doen verrichten, nauwkeurig omschreven.

2. De Staat betaalt de aanvrager een vergoeding voor het gebruik of de toepassing krachtens het eerste lid.

3. Het bedrag van deze vergoeding wordt zo mogelijk door Onze genoemde Minister en de aanvrager in onderling overleg vastgesteld. Indien binnen zes maanden na de in het eerste lid bedoelde mededeling geen overeenstemming is bereikt, is artikel 34, achtste lid, met uitzondering van het omtrent het stellen van zekerheid bepaalde, van overeenkomstige toepassing.

Artikel 29F. Indien de Staat zelf houder van een octrooiaanvraag is en Onze Minister van Defensie aan de Octrooiraad mededeelt, dat de inhoud daarvan in het belang van de verdediging van het Koninkrijk geheim moet blijven, worden de terinzagelegging en openbaarmaking der aanvraag opgeschort, totdat Onze genoemde Minister aan de Octrooiraad mededeelt, dat de inhoud der aanvraag niet langer geheim behoeft te blijven."

14a

Artikel 32 wordt gewijzigd als volgt:

a. na het eerste lid wordt een nieuw lid opgenomen, luidende:

„2. het eerste lid is van overeenkomstige toepassing ten aanzien van dat deel van het aan Nederland, Suriname of de Nederlandse Antillen grenzende continentaal plat, waarop het Koninkrijk soevereine rechten heeft, doch uitsluitend voor wat betreft handelingen gericht op en verricht tijdens het onderzoek naar de aanwezigheid van delfstoffen als in artikel 44*bis* bedoeld of het winnen daarvan.”;

b. het huidige tweede, derde en vierde lid worden onderscheidenlijk derde, vierde en vijfde lid;

c. in het vierde lid (nieuw) wordt in de laatste volzin in plaats van: „in het Rijk in Europa” en „binnen dat Rijk” gelezen: „in het Koninkrijk” onderscheidenlijk „in Nederland”.

15

Artikel 34 wordt gewijzigd als volgt:

a. in het eerste lid wordt in plaats van: „in het Rijk of in de koloniën of bezittingen,” gelezen: „in het Koninkrijk”;

b. na het tweede lid wordt een nieuw lid opgenomen, luidende:

„3. het tweede lid is niet van toepassing, indien de octrooihouder of een ander krachtens een hem verleende licentie in dat deel van het aan Nederland, Suriname of de Nederlandse Antillen grenzende continentaal plat, waarop het Koninkrijk soevereine rechten heeft, in werking heeft een inrichting van nijverheid, waarin te goeder trouw in voldoende mate handelingen als in dat lid bedoeld worden verricht, mits die handelingen zijn gericht op en worden verricht tijdens het onderzoek naar de aanwezigheid van delfstoffen als in artikel 44*bis* bedoeld of het winnen daarvan.”;

c. het huidige derde, vierde, vijfde, zesde en zevende lid worden onderscheidenlijk vierde, vijfde, zesde, zevende en achtste lid;

d. in het vijfde lid (nieuw) wordt in plaats van: „de artikelen 32, 3e lid, en 27” gelezen: „artikelen 32, vierde lid, en 27”;

e. in het zevende lid (nieuw) wordt in plaats van: „het vierde lid” gelezen: „het vijfde lid”;

f. in het achtste lid (nieuw) wordt in plaats van: „het vijfde lid” gelezen: „het zesde lid”.

16

Artikel 34A wordt gewijzigd als volgt:

a. in het eerste lid wordt in plaats van: „s-lands defensie” gelezen: „het belang van de verdediging van het Koninkrijk”;

b. in het tweede lid wordt in plaats van: „artikel 34, zevende lid,” gelezen: „artikel 34, achtste lid,”.

17

Artikel 34B wordt gewijzigd als volgt:

a. in het derde lid wordt in de eerste volzin in plaats van: „artikel 34, vierde, vijfde en zesde lid,” gelezen: „artikel 34, vijfde, zesde en zevende lid,” en wordt in de tweede volzin in plaats van: „artikel 34, zesde lid, derde volzin, en zevende lid, laatste volzin,” gelezen: „artikel 34, zevende lid, derde volzin, en achtste lid, laatste volzin,”;

b. na het derde lid wordt een nieuw lid opgenomen, luidende:

„4. Een licentie als bedoeld in het eerste lid geldt niet voor Suriname en de Nederlandse Antillen.”

18

In de artikelen 41, derde lid, en 42, vierde lid, wordt vóór: „Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering” ingevoegd: „Nederlandse”.

19

In de artikelen 42, vierde lid, en 53, negende lid, wordt vóór: „Burgerlijk Wetboek” ingevoegd: „Nederlandse”.

20

Artikel 44A vervalt.

20a

Na artikel 44 wordt een nieuw artikel opgenomen, luidende:

„Artikel 44bis. 1. De rechten en verplichtingen, voortvloeiende uit de artikelen 30—44, gelden mede in, op en boven dat deel van het aan Nederland, Suriname of de Nederlandse Antillen grenzende continentaal plat, waarop het Koninkrijk soevereine rechten heeft, doch uitsluitend voor wat betreft handelingen, gericht op en verricht tijdens het onderzoek naar de aanwezigheid van delfstoffen of het winnen daarvan.

2. Voor de toepassing van het eerste lid wordt onder delfstoffen verstaan: een natuurlijke concentratie of afzetting in of op een continentaal plat als in dat lid bedoeld van erts, mineralen of substanties van organische oorsprong, in vaste, vloeibare of gasvormige toestand, met uitzondering van water.”

21

In artikel 46, tweede en derde lid, wordt in plaats van: „in Nederland eene bescherming” gelezen: „een bescherming ingevolge deze Rijkswet” en in laatstgenoemd lid in plaats van: „het Rijk in Europa”: „het Koninkrijk”.

22

Artikel 52 vervalt.

23

Artikel 54 wordt gewijzigd als volgt:

a. in het eerste lid wordt in plaats van: „artikel 34, zevende lid,” gelezen: „artikel 34, achtste lid,”;

b. in het tweede lid wordt in plaats van: „gewone voorschriften” gelezen: „gewone in Nederland van kracht zijnde voorschriften” en vervalt de tweede volzin.

24

Artikel 57, tweede lid, wordt gelezen:

„2. De door de Octrooiraad ingevolge het vorige lid verstrekte adviezen hebben gelijke waarde als die van deskundigen, als in de artikelen 222—236 van het Nederlandse Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering bedoeld, in Nederland hebben.”

25

Het opschrift van Hoofdstuk VI wordt gelezen:

„Bijzondere bepalingen voor Suriname en de Nederlandse Antillen.”

26

Artikel 58 wordt gelezen:

„Artikel 58. In Suriname en in de Nederlandse Antillen kan een Bureau voor de industriële eigendom worden ingesteld. Deze Bureaus zijn instellingen dier landen.”

27

Artikel 59, eerste lid, wordt gelezen:

„1. De aanvragen om octrooi van inwonenden van Suriname of de Nederlandse Antillen kunnen worden ingediend bij het aldaar ingestelde Bureau voor de industriële eigendom.”

28

In de artikelen 59, tweede en derde lid, 60, 61, eerste en tweede lid, en 62, eerste lid, wordt in plaats van: „Hulpbureau” gelezen: „betrokken Bureau”.

29

Artikel 63 wordt gelezen:

„Artikel 63. 1. Inwonenden van Suriname of de Nederlandse Antillen kunnen in deze Rijkswet bedoelde verzoekschriften, bezwaarschriften en memories van grieven indienen bij het aldaar ingestelde Bureau voor de industriële eigendom.

2. Het Bureau geeft onverwijld van het inkomen van een verzoekschrift, bezwaarschrift of memorie van grieven telegrafisch kennis aan de Octrooiraad en doet die raad het ingekomen stuk toekomen.”

30

De artikelen 64—67 en 70 vervallen.

31

Artikel 69 wordt gelezen:

„Artikel 69. 1. Deze Rijkswet is verbindend voor het gehele Koninkrijk.

2. Zij kan worden aangehaald als „Rijksoctrooiwet”.

32

Artikel 71 wordt gelezen:

„Artikel 71. In Nederland kan bij de wet en in Suriname en de Nederlandse Antillen kan bij landsverordening worden verklaard, dat de in deze Rijkswet vervatte onderlinge regeling dient te worden beëindigd. Met ingang van het derde kalenderjaar na dat van afkondiging van zodanige wet of landsverordening verkrijgt deze Rijkswet in Nederland de staat van wet en in Suri-

name en de Nederlandse Antillen de staat van landsverordening."

Artikel IIIa

De wet van 30 mei 1963 (*Stb.* 260), houdende wijziging van de Octrooiwet, wordt gewijzigd als volgt:

1

Artikel II wordt gelezen:

„Artikel II

Ten aanzien van octrooiën, die zijn verleend vóór 1 januari 1964, is de Octrooiwet (*Stb.* 1910, 313), zoals deze kwam te luiden door het in werking treden van de wet van 28 januari 1956 (*Stb.* 397), van toepassing."

2

In artikel III wordt in plaats van: „de op het tijdstip van inwerkingtreding van deze wet aanhangige octrooi-aanvragen" gelezen: „de bij de aanvang van 1 januari 1964 aanhangige octrooi-aanvragen" en wordt in plaats van: „blijft de Octrooiwet, zoals deze tot dat tijdstip luidde, van toepassing" gelezen: „is de Octrooiwet, zoals deze kwam te luiden door het in werking treden van de wet van 28 juni 1956 (*Stb.* 397), van toepassing".

3

Artikel IV wordt gewijzigd als volgt:

a. in de aanhef van het eerste en het tweede lid wordt in plaats van: „op het tijdstip van inwerkingtreding van deze wet aanhangige octrooi-aanvragen" telkens gelezen: „bij de aanvang van 1 januari 1964 aanhangige octrooi-aanvragen";

b. in het eerste lid, onder a, c, en d, en het tweede lid, onder a, wordt in plaats van: „het tijdstip van inwerkingtreding van deze wet" telkens gelezen: „het in de aanhef genoemde tijdstip";

c. in het tweede lid, onder b, wordt in plaats van: „na de inwerkingtreding van deze wet" gelezen: „na het in de aanhef genoemde tijdstip";

d. in het tweede lid, onder c, wordt in plaats van: „na de inwerkingtreding van deze wet" gelezen: „na het in de aanhef genoemde tijdstip" en wordt in plaats van: „vóór die inwerkingtreding" gelezen: „vóór dat tijdstip";

e. in het tweede lid, onder d, wordt in plaats van: „op de eerste dag der maand, volgende op die, waarin deze wet in werking is getreden" gelezen: „op 1 februari 1964";

f. in het derde lid wordt in plaats van: „vóór het tijdstip van inwerkingtreding van deze wet" gelezen: „voor 1 januari 1964";

g. in het vierde lid wordt in plaats van: „na de inwerkingtreding van deze wet" gelezen: „na de aanvang van 1 januari 1964".

Artikel IV

De tekst der Rijsoctrooiwet wordt door Ons overgebracht in de spelling, bedoeld in de wet van 14 februari 1947 (*Stb.* H 52), en op Onze last in het *Staatsblad*, het *Gouvernementsblad* van Suriname en het *Publicatieblad* van de Nederlandse Antillen geplaatst. [1)]

Artikel V

Deze Rijkswet is verbindend voor het gehele Koninkrijk.

Artikel VI

Deze Rijkswet treedt in werking op een door Ons te bepalen tijdstip.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad*, het *Gouvernementsblad* van Suriname en het *Publicatieblad* van de Nederlandse Antillen zal worden geplaatst, en dat alle Ministeriële Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven ten Paleize Soestdijk, 26 september 1968.

JULIANA.

De Vice-Minister-President,

J. A. BAKKER.

De Staatssecretaris van Economische Zaken,

L. J. M. VAN SON.

De Minister van Buitenlandse Zaken a.i.,

DE JONG.

De Minister van Justitie,

C. H. F. POLAK.

De Minister van Defensie,

W. DEN TOOM.

Uitgegeven de twaalfde november 1968.

De Minister van Justitie,

C. H. F. POLAK.

Zie voor de behandeling in de Staten-Generaal:
Bijl. Hand. II 64/65, 7960 (R 456); 65/66, 7960 (R 456);
Bijl. Hand. II 67/68, 7960 (R 456); Hand. II 67/68, bladz. 2748;

Bijl. Hand. I 67/68, 7960 (R 456); Hand. I 67/68, bladz. 11.

1) *Staatsblad* 1968, nr 586 (*Red.*).

LITTERATUUR

Boeken.

EGLI, J.-F., *Le droit de la radiodiffusion en Suisse. Radio et télévision. Aperçu de quelques aspects de droit privé. Referate und Mitteilungen des Schweizerischen Juristenvereins*, deel 2.

Bazel, Helbing & Lichtenhahn, 1968, 102 blz. Prijs 12 Zwitserse franken.

(Aangekondigd door Prof. Dr E. D. HIRSCH BALLIN in *Nederlands Juristenblad* 3 mei 1969 (18) blz. 429.)

GAAY FORTMAN, Dr B. DE, *Theory of competition policy, a confrontation of economic, political and legal principles.*

Amsterdam, N.V. Noordhollandse Uitgeversmaatschappij, 1966, 350 blz. Prijs f 40,—. (Besproken door Mr M. R. Mok in *Sociaal-Economische Wetgeving* (17) febr. 1969 (2) blz. 126/8.)

HIANCE, M., en Y. PLASSERAUD, *La protection des inventions (en Union soviétique et dans les républiques populaires d'Europe).*

Parijs, Librairies Techniques, 1969, 446 blz. Prijs 42 Franse franken.

- PASQUIER, M., La protection des inventions, marques et modèles en U.R.S.S., perspectives commerciales. Parijs, Centre National du Commerce extérieur, 1968, 154 blz.
- RECHT, P., Le droit d'auteur, une nouvelle forme de propriété. Histoire et Théorie. Parijs, Librairie générale de droit et de jurisprudence, 1969, 338 blz.
- TALBOT, Dr Ing. Dr jur., Kommentar zum Warenzeichenrecht. WK - Reihe deel 111. Frankfurt a/d Main, Verlag Kommentator G.m.b.H. 1968, 184 blz. Prijs DM 24,60.
- USHER, A. PAYSON, A history of mechanical inventions. Harvard University Press, 1966, 450 blz.
- WINDISCH, E., Gewerblicher Rechtsschutz und Urheberrecht im zwischenstaatlichen Bereich. Berlijn, J. Schweitzer Verlag, 1969, 264 blz. Prijs DM 68,—.
- Brevets et marques au regard du droit de la concurrence en Europe et aux Etats-Unis — Colloque organisé les 15 et 16 novembre 1966 dans le cadre du groupe d'études sur les aspects juridiques des relations économiques entre l'Europe et l'Amérique. Brussel, Presses Universitaires de Bruxelles, Université libre de Bruxelles, 1968, 225 blz.
- Colloque du CEPI, La protection des résultats de la recherche face à l'évolution des sciences et des techniques. (Travaux du Colloque organisé sous l'égide du Centre d'Etudes Internationales de la Propriété Industrielle de la Faculté de Droit et des Sciences Politiques et Economiques de Strasbourg (Octobre 1967)). Parijs, Librairies Techniques, 1967, 248 blz. Prijs 40 Franse franken.
- La législation belge sur les brevets, les marques, les modèles et le droit d'auteur. Belgian Patent, Trademark, Design and Copyright Laws. Bureau VANDER HAEGHEN, Gulden Vlieslaan 63, Brussel 6, 58 blz.
- Tijdschriftartikelen.
- NEDERLAND.
- VALKHOFF, Prof. Mr J., Legislatieve en judiciële handelsregisterperikelen. *Sociaal-Economische Wetgeving* (17) jan. 1969 (1) blz. 9-23.
- INTERNATIONAAL.
- BRAUN, A., Répercussions de l'établissement du Marché commun sur le droit privé — la concurrence déloyale. Nrs 2618-2645, blz. 1043-1051 in: Les Nouvelles, droit des Communautés européennes, onder redactie van W. J. GANSHOF VAN DER MEERSCH (Brussel, Larcier, 1969). (Bibliotheek van het Internationaal Gerechtshof X 28).
- BUNNEN, L. VAN, Répercussions de l'établissement du Marché commun sur le droit privé — les marques. Nrs 2602-2617, blz. 1035-1042 in: Les Nouvelles, droit des Communautés européennes, onder redactie van W. J. GANSHOF VAN DER MEERSCH (Brussel, Larcier, 1969). (Bibliotheek van het Internationaal Gerechtshof X 28).
- CEREXHE, Prof. Dr E., Les règles de concurrence applicables aux entreprises. Nrs 2001-2148, blz. 805-852 in: Les Nouvelles, droit des Communautés européennes, onder redactie van W. J. GANSHOF VAN DER MEERSCH (Brussel, Larcier, 1969). (Bibliotheek van het Internationaal Gerechtshof X 28).
- DASSESE, J., Répercussions de l'établissement du Marché commun sur le droit privé — les brevets. Nrs 2582-2601, blz. 1023-1033 in: Les Nouvelles, droit des Communautés européennes, onder redactie van W. J. GANSHOF VAN DER MEERSCH (Brussel, Larcier, 1969). (Bibliotheek van het Internationaal Gerechtshof X 28).
- GROEBEN, H. VON DER, La politique de la concurrence dans la Communauté économique européenne. Nrs 1971-2000, blz. 795-804 in: Les Nouvelles, droit des Communautés européennes, onder redactie van W. J. GANSHOF VAN DER MEERSCH (Brussel, Larcier, 1969). (Bibliotheek van het Internationaal Gerechtshof X 28).
- KELBEL, G., Die Geheimerfindung (o.a. IV. Zwischenstaatlicher Austausch). *Gewerblicher Rechtsschutz und Urheberrecht* (71) april 1969 (4) blz. 155-167.
- MATHIJSSEN, Prof. Mr P. S. R. F., La Communauté européenne de l'énergie atomique — la diffusion des connaissances. Nrs 2757-2778, blz. 1103-1112 in: Les Nouvelles, droit des Communautés européennes, onder redactie van W. J. GANSHOF VAN DER MEERSCH (Brussel, Larcier, 1969). (Bibliotheek van het Internationaal Gerechtshof X 28).
- MICKLETHWAIT, E. W. E., Should the United Kingdom adhere to the Madrid Arrangement [for the International Registration of Trade Marks]? [Rapport en discussie.] *Transactions of the Chartered Institute of Patent Agents* (Londen) (86) 1967/8, blz. C1-10 en B4-18.
- NAWROCKI, Dr B., Machines électroniques et création intellectuelle — quelques problèmes juridiques posés notamment par l'application des machines électroniques dans le processus de création et de diffusion des œuvres de l'esprit. *Le Droit d'Auteur* (Genève) (82) febr. 1969 (2) blz. 30/8.
- SAINT-GAL, Y., Importance des droits de propriété industrielle pour les firmes exportatrices plus spécialement dans le cadre de la C.E.E. *Revue trimestrielle de droit européen* 1967 (4) blz. 779-816.
- UEXKÜLL, Dr J.-D. Freiherr von, Problèmes relatifs à la reconnaissance de la priorité unioniste à l'égard d'Etats membres de l'Union de Paris. *Revue de droit intellectuel L'Ingénieur-Conseil* (Brussel) (59) febr.-maart 1969 (2-3) blz. 118-124.
- VIDA, Dr A., Séminaire international sur le know-how à Budapest. *Revue de droit intellectuel L'Ingénieur-Conseil* (Brussel) (59) febr.-maart 1969 (2-3) blz. 124/7.
- Echanges de brevets et de licences entre la République Fédérale d'Allemagne et l'étranger. *Propriété industrielle - Bulletin documentaire* (Parijs) 1 april 1969 (13) blz. II 379-384.

Verbetering.

In het arrest van het Gerechtshof 's-Hertogenbosch, 5 september 1967, *Bijblad I.E.* van 16 mei 1969, nr 57, blz. 162, linker kolom, één na laatste regel vóór „Recht-doende” leze men: „ongegrondeid”.